

Сценарій ювілейного концерту «Покровські гостини. Нашій школі – 70!»

Урочиста музика.

Шкільний дзвінок.

Пісня «Рідна школа – це ти» (на музику Тіни Кароль «Україна – це ти»).

Твоє ім'я - Батьківщина, лелеки легке крило.
Твоє ім'я - Україна, і сонечка тепло.
Твоє ім'я - Вишиванка, я хрестик на полотні.
Твоє ім'я, рідна школа, у серці моїм звучить.

Приспів:

Вчителя слова: наша школа - це я.
Пам'ятай завжди: рідна школа - це ти.

У школі моє майбутнє.
У школі – моє життя.
Останній шкільний дзвіночок,
Над рідним селом туман.

Школа – то є Надія.
Школа – і є Любов.
У школі є місце мрії.
І віра, що з нами Бог.

Приспів:

Вчителя слова: наша школа - це я.
Пам'ятай завжди: рідна школа - це ти.
Вчителя слова: наша школа - це я.
Пам'ятай завжди: рідна школа - це ти.

Твоє ім'я - Колискова.
Твоє ім'я - то є Воля.
Твоє ім'я - то Родина.
Твоє ім'я – сивий вчитель,
Що збереже цей світ.

Вчителя слова: наша школа - це я.
Пам'ятай завжди: рідна школа - це ти.

Рідна школа - це ти.

1. Ювілей сьогодні в школі!

30 літ вона вже має,
Ніби квітка розквітає!

2. Ні, не так, не 30 їй.

Моя мама вчилась тут,
Потім був ще й інститут.
Далі я ще народився,
І в цій же школі опинився.

Їй не 30, це вже точно,
Знаю я це - остаточно!

3. А татусь мені казав,
Що піонером в школі став,
Їй п'ятдесят тоді було,
Святкувало все село!

4. Тут училась бабця наша,
А бабусі 50.
Значить, школі 60.

- 1.** Так скільки нашій школі літ?
- 2.** 25 чи 60?
- 3.** Може більше, або менше, щось я тут не розберусь
- 4.** Ось не треба сперечатись! В цьому треба розібратись.

Ведуча. Що за шум і що за гам?
Як не соромно всім вам?
Руку краще підіймайте,
Що не ясно – запитайте.

- 1.** Скільки років нашій школі?
- 2.** Хто учився тут до нас?
- 3.** Хто усі ці дяді, тьоті?
- 4.** Привітать прийшов хто нас?

Ведуча. Запитань багато в вас. Розібратись прийшов час.

Діти виходять.

Ведуча.
Доброго дня, шановні випускники, колеги, гості!

Ведуча.
Всіх, хто зібрався сьогодні тут об'єднує одне – рідна школа...

Ведуча.
Школа... Колись ти жив у ній, вчився, швидкоріс і мужнів, а тепер вона живе в тобі тихо і непомітно, але завжди присутня, готова зринуть у пам'яті в будь-яку хвилину. І як часто хочеться повернутися у її багатоголосся і дзвінку радість, в ту дитячу безтурботність, де все було так просто і легко.

Ведуча.
І вчителі, які спливають час від часу у твоїй пам'яті до кінця твоїх днів; ті, від яких ти взяв для себе найкраще; слова, сказані ними, живуть в тобі і все частіше зринають у пам'яті.

Ведуча.
Сьогодні, у світле свято Покрови ми вітаємо рідну школу з ювілеєм.

Ведуча.

Їй 70. Тож спочатку декілька слів про іменинницю.

Ведуча.

Ім'я – Миротинська загальноосвітня школа І-ІІ ступенів

Ведуча.

Дата народження – рік 1947.

Ведуча.

Місце народження – с. Миротин Здолбунівського району Рівненської області.

Ведуча.

Батьки: батько – відділ освіти Здолбунівської районної державної адміністрації, мати – Здолбунівська районна рада

Ведуча.

Сімейний стан – мати-героїня. Її діти – усі хлопчики та дівчатка, які навчалися, навчаються і будуть навчатися у ній.

Ведуча.

Близькі родичі – Рівненська обласна державна адміністрація

Ведуча.

Далекі родичі – Міністерство освіти і науки України.

Ведуча.

Ювілей школи - це не тільки важлива історична віха, але й кордон, що дає можливість оцінити пройдений шлях, згадати добрим словом тих, хто присвятив своє життя, свій педагогічний талант дітям, зібрати у стінах рідної школи своїх учнів і, звичайно, уточнити плани на майбутнє.

Ведуча.

Сьогодні до нас завітало багато гостей. Та право першого вітального слова ми, як і годиться, надаємо директору школи. Олена Юрївна, запрошуємо Вас на сцену.

Виступ директора.

У нас на святі присутній _____ . **Привітання гостей.**

Вірш про рідну школу.

Пісня «Вчать у школі».

Ведуча.

Золотою симфонією для нас усіх звучить знайома мелодія як відгомін далекого дитинства.. Щиро вітаємо вас на нашому урочистому святі. Хай цей день наповниться спогадами минулих років...

Ведуча.

За 70 років Миротинська школа провела у доросле життя 780 учнів, а це 66 випусків. Багатьма своїми учнями школа може пишатися. Нехай хтось не зривав зірок з неба, але запам'ятався дитячою безпосередністю, дотепністю, добрим серцем.

Ведуча. А хтось досягнув неабияких висот. До речі, із першого випуску Миротинської школи (24 учні) десятеро здобули вищу освіту. Продовжують цю добру традицію і їхні наступники. І ось вчорашній учень Сашко вже поважний доктор хімічних наук – Васільєв Олександр.

Ведуча.

В школи багато випускників і в них різні професії. Але якої б галузі людської діяльності ми не торкнулися, у кожній серед кращих знайдемо тих, кому путівку в життя дала Миротинська школа. Розлетілися наші учні у різні куточки України, але кожен став невід’ємною частиною своєї держави, взявши з собою в дорогу

Пісня «Як у нас на Україні»

Ведуча.

Школа — цілий величезний світ, і є два центри цього Всесвіту — Учитель і Учень. І саме учні й учителі перетворюють звичайну будівлю на особливий — вируючий, шумний добрий будинок, де з кожним роком одні стають розумнішими, інші — мудрішими, а всі разом — ближчими й ріднішими один одному.

Ведуча.

Бо школа — це не приміщення з партами та дошками. Школа — це живий організм, у якому все гармонійно. Вона радіє за кожного з нас і сумує разом з нами. І в кожному, хто навчався або навчав у школі залишилася частинка її душі, той вогник, що не тьмяніє від часу, і світло, яке не згасає.

Пісня «Квітка-душа» + танець.

Ведуча

Сьогодні той день, коли ми маємо нагоду звернутись з добрими словами до всіх чоловіків, висловити їм свою вдячність, свою любов і повагу. Та головне, що сьогодні ми можемо говорити про своїх випускників і не приховувати своєї любові, свого захоплення їхньою силою і мужністю.

Ведуча.

У день, коли Україна вшановує мужність та відданість тих, хто відстояв її землю у воєнні роки, захистив від рабства і ганьби та у мирні роки охороняє її волю, честь і незалежність ми з особливою гордістю і вдячністю говоримо про тих, хто вийшов зі стін нашої школи.

Ведуча.

Про тих, хто став запорукою миру, спокою і щасливого майбуття на рідній землі. Вони — гідна зміна нашим славним козацьким пращурам! Вчора — учні, сьогодні — захисники.

Пантелеймон Юрій Остапович

Стрілець Микола Адамович

Хмель Павло Федорович

Кащак Юрій Павлович

Сиротюк Сергій Тарасович

Жванський Олександр Ігорович

Ленчук Богдан Юрійович

Пантелеймон Артем Юрійович

Пісня «З козацького роду та не пийте воду».

Ведуча. Шкільні спогади... У кожного вони свої. Ось ви, та ви, ви пам'ятаєте як все починалося, коли ви ще зовсім маленькі, несміливими боязкими кроками йшли поруч з мамою в найважливіший день вашого життя, коли йшли в 1-й клас?

Ведуча. І перед вами відкрилися двері в новий і захопливий світ, де сміх і радісні обличчя - це запорука гарного настрою, де тебе зустрінуть усмішкою.

Ведучий. А потім, коли вже увійшли, зустріла перша вчителька, та, яка навчить читати і писати, буде вірним другом і порадником.

Ведуча. Уроки й перерви, свята та будні, перше кохання і гірке розчарування. У школі все було вперше. Шановні випускники, поділіться з нами своїми спогадами. Запрошуємо Вас до слова.

ВИСТУПИ ВИПУСКНИКІВ.

ІНТЕРВ'Ю

1. А чи пам'ятаєте ви, шановні випускники, свій перший урок.
2. Хто був вашим сусідом по парті?
3. Чи пам'ятаєте ви свою першу вчительку? Як її звали?
4. Хто з учителів найбільше запам'ятався і чому?
5. Якби до нас їхав Міністр освіти, то до кого з учителів ви б рекомендували йому піти на урок?
6. Ким мріяли стати коли навчалися у школі. Чи збулася ваша мрія?
7. Ви боялися директора школи?

Ведуча. Калейдоскоп десятиріч – калейдоскоп поколінь. Годинник школи відлічує час уроками. Змінюються методики і підручники, на зміну рахівниці прийшов комп'ютер.

Ведуча. А дзвоник так само кожен ранок кличе нас у школу. І кожен рік буває для когось першим, а для когось – останнім.

Ведуча. В рамках людського життя 70 років – досить довгий відрізок, який вміщує народження, дитинство, шкільні роки і юність, зрілість, а ще створення власної родини.

Ведуча. І ось не встигли оглянутися, а вже у перший клас йде син.... онучка .... правнук. Ваша гідна зміна, нове покоління, наше майбутнє.

Сучасний танець.

Ведуча. Наша школа – це жива історія, славу якої творила і примножувала велика педагогічна сім'я, наші наставники-вчителі, тепер вже ветерани педагогічної праці, наші старші колеги. Ці люди – вчителі з великої літери. Але їм зовсім не личить слово «ветерани», адже вони і досі молоді душею.

Ведуча. Серце, душу і здоров'я впродовж усіх років нелегкої праці ви віддавали своїм учням і нам, молодшим колегам. Ваша праця мудра і благородна. Хіба сьогодні можна уявити Миротинську школу без Лідавець Олени Костянтинівни, Сиротюк Фаїни Олексіївни, Баран Оксани Андріївни, Чеховської Людмили Михайлівни, Чмут Алли Ярославівни, Бортник Наталії Ростиславівни.

Ведуча. Ні для кого не секрет, що результат навчально-виховного процесу в першу чергу залежить від того, хто стоїть біля керма. Школа пам'ятає 9 директорів, кожен з яких вміло керував педагогічним та учнівським колективами. Саме від цих людей залежала доля школи, від їхніх мудрих рішень залежало благополуччя великої шкільної родини.

Ведуча. Сьогодні ми з вдячністю згадуємо Мотренка Миколу Григоровича та Лідавця Остапа Матвійовича, Марсулю Стефанію Леонтіївну та Омельчука Всеволода Ростиславовича, Гураля Богдана Дмитровича та Шокало Лідію Володимирівну, Ігнат'єва Сергія Петровича.

Ведуча. Кожен з цих людей поклав до фундаменту рідної школи свою мудрість та талант, щирість та любляче серце, додавши до її образу лише їм притаманні риси. Кожен з них залишив свій слід в історії школи та в серцях своїх учнів. Немає бувших вчителів. Вчитель – професія вічна.

Вірш «Вчительська доля».

Пісня «Вчителько моя».

Ведуча. Час вносить в життя свої корективи. Йдуть з нашого життя близькі люди, сивочолі вчителі. Люди, про яких забувати не маємо права. Ми пам'ятаємо про всіх, щоб жити з вірою у серці, пам'ятати про живих і про тих, хто відійшов у Вічність. Пам'яті тих, кому школа стала сенсом життя присвячується ....

На фоні звуку метроному вірш «Похорон учителя».

Ведуча. На надійному фундаменті легко будувати міцну будівлю. Справу, розпочату нашими попередниками продовжує молодий, творчий колектив. Змінюються програми, методики, підручники. Та нас об'єднує одне – любов до дітей та відданість своїй професії.

Ведуча. Так само як і 5, 10, 50 років тому вмиваються ранковою рососою шкільні вікна, схиляються до самої покрівлі ялини. І кожного ранку, мов крихітні гомінливі струмочки, зливаючись у єдиний бурхливий потік, прямують сюди діти. До школи, до вчителя. Вчитель – це не професія, це доля. Наша спільна доля.

Пісня «Вчительська доля».

Ведуча. Велика шкільна родина... Восени юна та оновлена школа радісно зустрічає першокласників, а вже навесні стривожена та засмучена - проводить у доросле життя своїх випускників, своїх дітей.

Ведуча. Школа, мов сивочола ненька завжди чекає своїх дітей додому. І з особливим трепетом та гордістю зустрічає своїх вчорашніх випускників, а вже сьогодні – вчителів, які повернулися у рідні стіни, повернулися додому.

Ведуча. Сьогодні справу своїх попередників у нашій школі продовжують Казмірчук Віталій Павлович та Чеховська Наталія Анатоліївна, Чиж Оксана Миколаївна та Ковалець Алла Миколаївна, Маринич Катерина Віталіївна та Вознюк Владислав Іванович. Наші діти, наші вчителі, наше майбутнє.

Пісня «Музика рідного дому».

Ведуча. Кожен учень, випускник, педагог залишили у школі частинку своєю душі, зігріли її своїм теплом, збагатили своїм розумом. Важко оцінити внесок усіх і кожного зокрема у формування і становлення нашої школи.

Ведуча. Але незаперечним залишається одне – ми разом перетворили нашу альма-матер із традиційної школи у школу зі своїми традиціями, своєю душею, своїм характером. Я, ми, ти є частинкою її, адже історія школи – це не лише історія учителів, що працюють в ній, а історія багатьох поколінь, що вийшли зі стін рідної домівки і множать її славу своїми досягненнями.

Український танець.

Ведуча. Сьогодні нам вже 70. Ми мудрі своїм досвідом, горді своїми учнями, багаті своєю історією. У нас за плечима довгий пройдений шлях.

Ведуча. Сьогодні нам лише 70. Ми дивимось у майбутнє світлими очима своїх першокласників, впевненим поглядом своїх випускників, мудрістю наших педагогів. У нас попереду довге щасливе майбутнє.

Фінальна пісня (на музику О.Пономарьова «Заспіваймо пісню про Україну»)

Ми завжди пам'ятаємо
Хто ми і звідки!
Той поріг, від якого
В життя ми йдемо!
І допитливі знову
Підкорять вершину,
Бо знання –
То є промінь, що вічно горить!

Приспів

Прославляймо разом Миротинську школу!
У навчанні, праці, житті, боротьбі.
Прославляймо разом Миротинську школу,
В ній вчимося добру
І стаємо людьми.

Ми душею єднаємось
Знову і знову,
Слава храму науки,
Слава рідній землі!
А учительське слово
Мудре й вагоме
У життєву дорогу
Благословить!

Приспів 2 р.